

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

«Στους δρόμους που περπάτησα...» της ποιήτριας Στέλλας – Σοφίας Ζυγούρη, δε χρειάστηκε να γίνω ιχνηλάτης για να ψάξω να βρω πού οδηγούν τ' αχνάρια της και να δω.. " πού το πάει.. " και.. "τι θέλει να πει η ποιήτρια..!"

Ο λόγος της τρυφερός, σαφής, ξεκάθαρος, χωρίς υπονοούμενα βγαίνει αυθόρμητα και εκφράζει όσα αισθάνεται, όπως τα πιστεύει, όσα παρατηρεί, από το μπαλκόνι του μυαλού της.

Κάθε ποίημα είναι και ένα λουλούδι ανθισμένο πάνω στημανιατική πέτρα, που έχει το νέκταρ της καρδιάς της, δροσερό, μα και διψασμένο για ζωή, που το πρώτο το προσφέρει στους γονείς, το δεύτερο το αποθέτει με σεβασμό στη μνήμη του πατέρα της, στη συνέχεια με αγάπη το προσφέρει στη μάνα, για να περάσει μετά σε προσφιλή της πρόσωπα και προσωπικότητες, που έγραψαν ιστορία!

Ανοίγει τα πατζούρια της καρδιάς της να πάρει αέρα από την ανυπόταχτη Μάνη, κλείνει μέσα της βαθιά, πατρίδα – θρησκεία – οικογένεια!

Θαρρώ ότι σεργιάνισα σε μια πνευματική συστάδα αρχών και αξιών, έχω την αίσθηση ότι ταξίδεψα με ούριο άνεμο στα ανοιχτά του Λακωνικού κόλπου κι αγνάντεψα από εκεί τη ζωή μέσα από τη γαλήνη της σκέψης της, για να ζήσω ένα όνειρο και να γνωρίσω έναν κόσμο όπως θα τον ήθελα αληθινό, ιδανικό και όχι ψεύτικο και αμαρτωλό, για να νιώσω ότι πλέω σε πελάγη ευτυχίας, για να αισθανθώ κάποιες στιγμές ότι πετάω στα σύννεφα και τέλος για να προσγειωθώ ομαλά και να συμφιλιωθώ με το σήμερα, για να έχω φίλο το αύριο..

Μέσα από το απέραντο γαλάζιο και ξάστερο μυαλό της, άκουσα με ρυθμό το φλοίσβο των στίχων της να μου ψιθυρίζουν μηνύματα, ένιωσα να χαϊδεύουν την ψιλή άμμο των συναισθημάτων μου, είδα να παίζει η πίστη με την ελπίδα πεντόβολα με τα χαλίκια στην παραλία της μοναξιάς της, ο ήχος τους να γίνεται τραγούδι και με το δροσερό αεράκι να δροσίζουν το μαυρισμένο πρόσωπό μου από τον καύσωνα της καθημερινότητας..

Η Στέλλα – Σοφία, έχει πολλούς ακόμη δρόμους να περπατήσει!

ΣΤΕΛΛΑ-ΣΟΦΙΑ!

Ελεύθερος ο στίχος σου πετά σαν χελιδόνι

ΣΤΕΛΛΑ – ΣΟΦΙΑ ΖΥΓΟΥΡΗ Στους δρόμους που περπάτησα...

στην αναζήτηση της ηθικής

ωκεανός η ποίησή σου!

Κύματα οι στίχοι σου, φάρος η έμπνευσή σου

σωσίβιο η πίστη σου, βάρκα σου η ελπίδα

αρκείται στα ελάχιστα

νηστεύει η ζωή σου

κι από την άλλη απλόχερα μοιράζει η γραφή σου!

Άνοιξη η πορεία σου, διαμάντι η ψυχή σου

άρωμα η αγάπη σου

χρυσάφι η καρδιά σου

είσαι κοντά στο όνειρο, λατρεία η πατρίδα

αγγίζεις το γαλάζιο, πιάνεσαι απ' το Θείο

τα χρώματα της Ίριδας

μέσα στην καταιγίδα

στο χάος της απόγνωσης η πέννα σου ελπίδα!

Β. Γ. Βλαχάκος Εκπαιδευτικός – Λογοτέχνης

Πρόεδρος της Ένωσης Πνευματικών Δημιουργών Λακωνίας "Χείλων ο Λακεδαιμόνιος»